

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hord
 va vagy vidékre postán
 küldve
 Egész évre 6 frt — kr
 Fél évre 3 frt — kr
 Negyedévre 1 frt 50 kr

Hirdetések díja:
 □ centiméterenként 3
 kr. Kereskedők és gyar-
 rosok külön árkedvez-
 ményben részesülnek.
 Bélyegdíj 30 kr.

Nyitltár sora 20 kr.

KÖZÉRDEK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztői iroda

Kiadóhivatal:
 Nagyenyedi Könyv-
 nyomda és Papíráru-
 gyár Részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,
 hova ugy a lap szelle-
 mi részét illető köz-
 lemények, mint az
 előfizetések és
 hirdetések bér-
 mentesen küldendők.

Kéziratok nem adat-
 nak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előfizetési felhívás

„KÖZÉRDEK” XVI. évfolyamára.

A munkásság hétköznapijait éljük. Lel-
 künkben megmaradtak még a mult év
 verőfényes ragyogásának sugarai, az
 örömmámor felmagasztaló érzelmei s ezek
 teszik munkánkat édesebbé, törekvésein-
 ket reményteljesebbé. A politikai hírlap-
 írók komoly feladatai komoly munkát
 kívánnak. Nemcsak a sajtóbírósnak
 tartoznak felelősséggel, hanem első sor-
 ban olvasó közönségüknek pártkülönbég
 nélkül; annak az olvasó közönségnek,
 mely a hazafias szabadelvű nemzeti po-
 litika barátja és a különböző hatáskör-
 ben hathatós érvényre emelője. Ennek
 az olvasó közönségnek a multból örök-
 ségül maradt nagy és nemes ideáljait
 kell szolgálni; ezeket kell terjeszteni,
 beoltani a szívekbe és fejleszteni, hogy
 együtt érezve, mindnyájan együtt mun-
 kálhassuk a haza új ezredévének boldog
 jövődjét.

A „Közérdek” a maga szerény
 eszközeivel szintén e nagy és komoly
 kötelességet igyekszik betölteni. A mi

nehéz viszonyaink között soha sem té-
 vesztette el célját és erejéhez mérten
 mindig teljesítette feladatát a hazafias,
 szabadelvű, nemzeti irányu politika szol-
 gálatában. Vármegyénk, városaink, köz-
 ségeink közművelődési és közgazdasági
 előhaladása, a társadalmi közélet föllen-
 dítése mindig meleg szószólókra talált
 a „Közérdek” hasábjain. Hú króni-
 kásai igyekeztek lenni a kornak, mely
 ben élünk, és gondos magvetői a jövő-
 nek, melyért dolgozunk.

E feladatokat kívánjuk teljesíteni a
 jövőben is. Munkatársaink buzgalma fo-
 kozottabb mérvben fog megfelelni kö-
 zönségünk igényeinek s ezzel szemben
 reméljük, hogy olvasó közönségünk is
 hathatósabb pártfogásban fogja részesi-
 teni a „Közérdek”-et, melynek szer-
 kesztésében *dr. Ebergényi Sándor* mint
 főmunkatárs vesz kiváló részt.

Nagy-Enyed, 1897. július hó 1-én.

A „Közérdek” szerkesztősege:

Dr. Magyarai Károly. Török Bertalan.

Előfizetési árak.

Egész évre	6 frt — kr.
Félévre	3 „ — „
Negyedévre	1 „ 50 „

Az előfizetési pénzek a Nagyenyedi

Könyvnyomda és Papíráru-
 gyár Részvénytársaság kiadó cégéhez küldendők,
 mely a lap csinos kiállítása és pontos
 szétküldése felől gondoskodni fog

Az éles hangnem.

Budapest, 1897. július 15.

Parlamentari állapotaink tarthatatlan vol-
 tát szükségtelen tovább bizonyítanunk.
 Az ad hoc egyesült ellenzék hetek óta
 abban tetszeleg, hogy üres beszédekkel
 oly állapotokat idézzen elő, melyek ked-
 vezőtlen helyzetbe kell hogy kergessék
 az országot. Nem kell éppen párhuzam-
 mot keresni Ausztriában, mert sem a
 körülmények, sem a célok nem egyez-
 nek. Odaát néhány felbőszült német párt
 a kormány nyelvrendeletének ötletéből ha-
 lomra döntötte a parlamentárizmust és
 majdnem előidézte az abszolutizmust. A
 németek vitássá tették a csehek nemzeti
 jogait, de ők abban keresik s találják
 meg obstruktív eljárásuk indokolását,
 hogy saját nemzetiségüket és csehorszá-
 gi szupremáciájukat iparkodnak meg-
 ővni és védeni és azt a kevés képviselőt,
 akik erre vállalkozni mernek, a német
 nép mindenütt rokonszenvesen üdvözlí
 és támogatja. A csehországi németek
 ratifikálták az obstrukciót, az megfelel

TÁRCSA.

Magam vagyok . . .

Magam vagyok nema esőndben,
 Lámpám fénye ugy remeg.
 Éjfél utött, itt az óra.
 Indulnak a szellemek.
 Szívemből is annyi vágy száll
 Röpke szárnyon szüntelen,
 Messze távol vidékekre,
 Miket alkot képzetem.
 Vonja őket édes álom,
 S velök én is oda vágyom!

A szerelem szép honába
 Fájó lelkem elröpül:
 Itt lesz talán pihenése.
 Oh, itt minden ugy örül.
 Itt van talán a mennyország,
 Minden ábránd itt való!
 Üdvöt kereső szívemnek
 Ez a vidék lenne jó.
 Angyalok járnak a tájon . . .
 Én is oda, oda vágyom!

Mégis tovább sebes szárnynyal!
 Nincs itt teljes nyugalom,
 Más kép lebeg már előttem,
 S vágyam hévvel arra von:

Távol puszták közepere,
 Szabadság ahol terem,
 Majd talán a boldogságot
 Ennek ólén fölfelelem.
 S hol e kínszet fölfelelem,
 Teljes szívből oda vágyom!

De itt sem jó, föl magasra!
 Fel, a végtelenbe fel!
 Csábít a csillagok ezre,
 Bűvös-bájos fényivel.
 Lelkem repül a magasba,
 Mi jó lehet az égen!
 Majd meg lehet ott nyugodni,
 Az istenség főreben,
 Ama esőndesb, szebb világon.
 Én is oda, oda vágyom!

Hova szálltok kóbor álmok? . . .
 A temető mélyibe!
 Ha másutt nincs maradástok,
 Jó helyre jöttök ide.
 Kifáradva, szárnyaszegve,
 Legjobb hely ez nektek itt,
 Hol mindenki elfelejti
 Vágyait, reményeit . . .
 Majd elringat esőndes álom,
 Én is oda, oda vágyom!

Mesterséges paradicsom.

Baudelaire poéziseinek beteg virágokból
 kötött bokretájában a sok buja színpompájú,
 merges illatu, fantasztikus szírmu virágke-
 hely között egy mindannyiánál betegebb,
 excentrikusabb és mérgeesebb virágcsomó
 virít: a „Paradis artificiels”, a mesterséges
 paradicsom flórája ez a virágfűzér.

Hol van ez a mesterséges paradicsom?
 Egy csöpp opiumban, egy szippantas hasis
 szarabban. Az opium, a hasis gőze ezeknek
 a csodálatos virágoknak a humusza. Bau-
 delaire pedig, aki olyan szívesen időzött az
 ő hazájuk virányain, gondos, odaadó kerté-
 szük volt.

A „Fleurs du mal” írója odaszórja őket a
 közönség elé, bár sejtí, hogy szépségük csu-
 pán percnyí káprázat s nem hosszantartó
 gyönyör forrása lesz. Az opium-élvezés un-
 dok szenvedély a hitetlen emberek előtt s
 a mesterséges paradicsom himnuszát csak
 az értí meg, ki vérét, egészségét, életét
 adta ennek a testetlen szífkésznek cse-
 rébe . . .

„Lapozz tovább! e szífkész meg nem érted,
 Malasztja, kinja idegen neked!
 Olyan világról zendül most az ének,
 Hová sosem jutnak eretnekek . . .”

Lapozz tovább, szegény hitetlen, te egész-

a nép akaratának és így bírhat az indokoltság némi látszatával. És mégis megtörtént a képviselőház üléseinek felfüggesztése és oly rendszabályok, mint kormányrendeletek törvényjavaslatok helyett, állnak az ajtó előtt. Odaát a helyzet annyira fejlődött, hogy a parlamentaris gép egyáltalán nem működik, a kormány erről az eszköztől lemondani kénytelen, hogy tovább kormányozhasson és a felmerülő kérdéseket megoldhassa.

Ámde Magyarországon nem a nemzet szupremáciájáról, nem az államfenntartó magyar nemzet elnyomásáról van szó. Itt sem a magyar államiség és önállóság veszélyeztetéséről nincs szó, sem a nemzet jogait nem akarják a legtávolabbról sem érinteni, vagy éppen megrovidítani. Nálunk nincs ok az obstrukcióra, a nemzet hidegen és részvétlenül nézi az ellenzék üzemét és nem képes megérteni, miért engedik meg maguknak a képviselő urak ezt az emóciót. A nemzet sem jóvá nem hagyta, sem nem helyesli az obstrukciót, melynek ha a nemzet részvéttelenségén kellett volna tönkre mennie, aligha érte volna meg ezt a több mint hathetes kort. A nemzet csak azt látja, hogy először a rosszul értelmezett 16. § miatt akartak a népben egy mozgalmat kirozszakolni, hogy azonban ez irányban minden erőfeszítés karba vezett fáradság volt. Ma meg azt látja a nemzet, hogy egy marok ellenzéki czukorprémium ellen obstruál és sem meghatottnak nem érzi magát az obstrukcionistaik erélye által, sem a kormány eljárását nem tartja államellenesnek. Akkor tehát miért kell az alkotmányt veszélyeztetni és a par-

lamentarizmust diszkreditálni? Miért kell kicsinyes okokból a legmagasabb érdekeket veszélyeztetni és a nemzet legszentebb javait koczára tenni?

Háromféle okot hoztak fel az utolsó hetek alatt az obstrukció mellett. Először a 16. § on kívül a kiegyezési javaslatokat is meg akarja akadályozni az ellenzék és a czukor-prémiumról szóló törvényjavaslatban a kiegyezési javaslatok egy részét látja. De itt téves uton van az ellenzék, ha azt hiszi, hogy kicsinyes ürügyek alatt megsemmisítő harcot folytathat a kiegyezés és a 67-es törvények ellen. A gazdasági kiegyezés életfeltétel, melyet semmi körülmények közt sem szabad feláldozni; még egy obstruáló ellenzéknek sem.

Második okul a 48. as párt sajátos helyzetét hoztak fel. Azt állították a párttól, hogy a kormányval tart. Most tehát be akarják bizonyítani, hogy igazi ellenzék. Erre a bizonyítékra azonban soha sem volt szükség, mert a kormány százszor is kijelentette, hogy semmi közös dolga sincs az ellenzékkel és nem is akarja, hogy legyen. Elég erős maga is, nincs szüksége támogatásra kívülről.

Egy harmadik ok az egész obstrukciót báró Bánffy miniszterelnök személye ellen irányottnak tünteti fel. De ebben van az oka annak is, hogy az ország közvéleménye nem csatlakozott a mozgalomhoz, mert az ország feltétlen bizalommal van a miniszterelnökhöz, csak az ő erős kezére akarja magát bízni oly időkben, melyek küzdelmet jelentenek. A nemzet bízik báró Bán-

ffyban és ezt a bizalmat az ellenzék nem képes aláásni.

Ámde az ellenzék e semmis ürügyeivel szemben végre mégis élesebb rendszabályokhoz kell folyamodni, — írja a „P. Corr.” — és már a legközelebbi napok valószínűleg meghozzák a felvilágosítást a kormány tervei és rendszabályai felől, melyekre ily körülmények között s jövőben a hasonló elkerülése végett bizony szükség van.

A katolikus autonómiához.

Budapest, 1897. július 17.

Oly körökben, melyek élénken érdeklődnek a katolikus kongresszus és autonómia iránt és képesek s hivatva vannak, helyes ítéletet mondani, melyek tehát illetékesek véleményt alkotni és nyilvánítani, határozottan állítják, hogy a katolikus autonómia alkotása végett egybehívott kongresszusnak semmi sikere, semmi eredménye sem lesz. Nem lehet autonómiát létesíteni, ha az annak létesítésére hivatott tényezők úgy állnak egymással szemben, hogy egyik sem enged a másiknak és a bevonandó negyedik tényezőnek, a laikus közönségnek semmiféle koncessziót sem hajlandók tenni. Ez a statisztika-szerep nem tetszhetik a katolikusoknak, pedig úgy látszik, csak ezt a szerepet szánták a laikus közönségnek, melynek programja három fő pontban kulminál:

1. A katolikus alapok és alapítványok átadása a katolikus autonómiának;

2. Az elemi- és középiskolák vezetése az állam ellenőrzése mellett;

3. Befolyás minden egyházi állás és javadalom adományozására.

E három főponttal a következő tények és nyilatkozatok állnak szemben:

1. Ő Felsege, mint a magyar katolikus egyház legfőbb kegyura semmi, esetre sem utalhatja át legmagasabb kegyuri jogának

séges vagy, a te idegeid rendben vannak, te eretnek vagy. Így ír az apostol, aki mindenet odaadta a szifkusznek.

Előtte és utána az opiumnak számos apostola akadt. A legutolsó a mi kortársunk s könyve a napokban jelent meg. Jul Boissières* egy kötet rajzot és novellát adott ki „Opium-szívók” címmel. Mindannyi az opiumelvezés klasszikus hazájában Kinában játszik, de a szereplők nem mind a ferdeszemű, pergamentbőrű mongol nép közül valók. Minden történet: küzdelem az ember és az opium között. És mindegyikben az opium győzedelmeskedik.

Egy félszázaddal ezelőtt a „Fumeur d'opium”-hoz nem kellett volna soha Kinában keresni az érdekes modelleket. Egy egész klub, egy egész fenyves társaság hódolt ennek a szenvedélynek, mely egy szegény francia pioupiout Tongkingban a kínai taporba csalt. Ez a társaság ugyanazt a címet viselte, mint a Boissière most megjelent könyve.

A Pimodau-szálló termeiben a negyvenes évek közepe táján egy titokzatos társaság tartotta összejöveteleit. Irók, művészek, tudósok, színészek, modellek voltak ennek a társaságnak a tagjai, kik egy társuknak, Ferdinand Boissardnak garçonlakásán gyűltek egybe. Céljük a hasis-elvezés művelése volt. Ennek a sajátos klubnak le-

* Jules Boissières, Tumeurs d'opium Paris, 1897.

írója támadt egyik tagjában, Theophil Gautierben.

Néhány mestervonással sikerült a jó Theonak — ahogy a vörösmellényes poétát a Montmartren hívták — a társaság fizognómiaját megrajzolni, de magát a hangulatot, melyet a hasis-nyelv élvezése előidéz, azt a mamoros állapotot, mely az idegrendszer végleges megrogálását okozza, az ő termékeny képzelete se tudta reprodukálni. Ezt átérzeni kell, mert a legnagyobb erkéki ingerek számára nem gyártott meg az emberi eretlem megfelelő kifejezéseket.

Ez a társaság, mely Pimodauál összejött, a francia szellemi arisztokrácia színe-java volt.

Csupa olyan név, mely az irodalom vagy művészet történelmében szerepel. Boissard Ferdinand, a házi ur, ifjú, erőteljes, viruló jelenség, szőke, dus hajsörényvel, mely athleta vállaira omlott; villogó szemei s gyöngyfehér fogai egészítették ki a képet, egy igazi Rubens-fej képét, diadalát az izom-erőnek és duzzadó egészségnek. De redős homloka és érzékes hajlása szatirajkai elárulták lényének felső ziláltságát s a mesterséges paradicsom, melynek virágaiba ez a robusztus testű fiatal ember a reális világból menekült csakhamar alá is asta szervezetét. Ugyanez a sors érte Jean Feuchéret, a híres szobrászt és utánozhatatlan

humoristát; társuk volt Charles Baudelaire, ki akkor volt ifjúsága és hírneve teljes birtokában és Maryx, a merev, márványszoborszerű alak, ki a legszebb férfi-modellje volt egész Párisnak.

A sok erő, ifjúság, szellemi és testi kiválóság, ambíció, dicsvágy, szerelem, pénzsovárság és más, többé-kevésbe mindennapi szenvedély mind háttérbe szorult a mögött az egyetlen mögött, mely őket itt oly szorosán egymáshoz fűzte. Nem gyorsan határozták el magukat a veszélyes kultusz művelésére, de aki egyszer belépett a klubba, fanatikus rajongásával áldozott a gyönyör oltáran.

Egy nap Balsac is megjelent a klubban. Baudelaire, aki akkor már tagja volt, így írja le az érdekes találkozást: Mikor jelenlétében a hasis csodálatos hatásáról beszéltek, Balsac feszült érdeklődéssel hallgatta a nagy élénkséggel egyre újabb kérdésekkel fordult a jelenlevőkhöz. A dolog láthatólag nagyon érdekelte és vonzotta, de az a tudat, hogy a mór befolyása következtében öntudatát elvesztheti, nagyon kínosan érintette. Elfogadta a följajlott édes mérget, figyelmesen megvizsgálta, megszagolta, aztán erőtlenül letette. A kíváncsiság és az ösztönszerű idegenkedés közti harc arzántisztán visszatükrözött; a szabad akarat után való vágy azonban győzedelmeskedett. Való-

legfontosabok és aláírást, a kath

2. A kor a felekezeti az autonóm ügyek vezérfentartani.

3. A pü soknak be és javadal mert abba katolikus tetését lát

A püspö ma kell kegyuri jo soha sem r fluktuáló miára biza ben is.

Mint a hogy taga gresszusna kusok lény követelése don a köv akadály a kielégítő

Ország

Ki taga és társada nak a k ellenében megmétel és nemze ségi agitá Lehet-dőn látj gyar társ nyomában magukat sőknek m nál nagy gesnek a

ben alig apostola hogy esa ból beleh

Bezzeg nem sol szokatlan tak s m mor extá gyelő hie artinejje gek por az alkale a jzan hiletale kal elől hogy has extracg lusar e az opiu ságának

A gígahí megmar csakiegy nyabó A köm perczé san-lasg bujabb Egy gy

legfontosabb alkatrészét, a katolikus alapok és alapítványok kezelését és igazgatását, a katolikus autonómia illetékessége alá.

2. A kormány nem egyezhetik bele, hogy a felekezeti elemi és középiskolák vezetése az autonómia bízassék, miután az iskolák vezetésének jogát magának akarja fentartani.

3. A püspöki kar nem engedhet a laikusoknak befolyást az előkelő egyházi állások és javadalmak kandidálására és betöltésére, mert abban előjogainak megrövidítését és a katolikus egyház hierarchiájának veszélyeztetését látja.

A püspöki kar a legnagyobb nyugalommal kell hogy tartsa, és tarthatja a korona kegyuri jogait az egyedüli direktívának és soha sem nyugodni bele, hogy a jogok egy fluktuáló és változó, mert választott autonómia bízassanak, ha még oly kis mértékben is.

Mint a „P. Corr.“ jelenti, ez okból hiszik, hogy tagadásba veszik a katolikus kongresszusnak minden eredményét, ha a laikusok lényegesen nem redukálják programköveteléseiket és nem mérséklék oly módon a követelő hangot, hogy az ne legyen akadály a egybékés, minden érdekelt részt kielégítő megoldásnak, megegyezésnek.

Országos Nemzeti Szövetség.

Ki tagadná, hogy közviszonyaink erősítésére és társadalmunk folytonos elevenítésére várunk a könnyen elterjedhető közönyösség ellenében. Munkásaink hazafias józanságát megemlékezi a nemzetközi szocializmus; és nemzeti egységünk ellen tör a nemzeti agítátorok aknamunkája.

Lehet-e közönyösöknek maradnunk, midőn látjuk, hogy az egykor oly lelkes magyar társadalom darabokra szakad, hogy nyomában ellensegnek rögtön reávessek magukat a haza testére? Lehet-e közönyösöknek maradni nekünk, midőn a magyarnál nagyobb nemzetek sem látják fölöslegesnek a társadalom folytonos ebrentartá-

sára egyesületeket, ligákat alakítani? Midőn látjuk azt, hogy a nálunk jóval kisebb Romániában mily eredményeket volt képes elérni a „román liga“, a hatalmas, nagy Nemetszágban a Schulverein, Oroszországban a panszláv-egyesület, Szerbiában a Maticeza stb., stb., — amelyek mind-mind az illető nemzetek társadalmának verhetetlen és le nem nyugózható polgári hadserege?

És amidőn mindezeket szemléljük, lehet-e közönyösöknek maradnunk a magyar ligával, az „Országos Nemzeti Szövetség“-gel szemben, melynek hatalmas és nagy nemzeti feladatokat képező czéljait örömmel és lelkesedéssel kell nemcsak üdvözölni, hanem fölkarolni és támogatni is minden magyar embernek?

Nagyon találoan mondta Péchy Tamás, ez az ideális gondolkodású államferfi, a Nemzeti Szövetség mult évi közgyűlésén: „A Nemzeti Szövetség nem szorosán vett kultur-egyesület, nem is akar azoknak versenytársa lenni. De meg ha az lenne is, ambár inkább azoknak munkálkodását van hivatva teljesen eredményessé tenni, akkor is lelkesedéssel kellene e Szövetséget fölkarolni és hatalmassá tenni minden magyar embernek, hisz bármilyen versengésből is nem az egyesületek valamelyike, hanem a haza kerül ki győztesen.“

A Nemzeti Szövetség nem foglalkozik politikával, s kitűzött czéljait tisztán társadalmi uton akarja keresztül vinni és hogy feladatai egyuttal nemzeti feladatok is, bizonyítja az, hogy vezetőségében még politikai életünk kitűnőségei és vezérei is pártkülönbösg nélkül helyet foglalnak. Péchy, Teleki, Jókai, Bartha, Chorin, Szapáry Gyula, Apponyi érvényesítik tudásukat és tapasztalataikat a Szövetség társadalmi, munkásügyi és nemzetisépi osztályaiban.

A társadalmi osztály a hazafias érzés ebrentartásáról és a fajszertet növeléséről gondoskodik s nem téveszti szem elől az aránytalan gyermekhalandóság fontos kérdését sem. A munkásügyi osztály vezetésénél az az uralkodó felfogás, hogy a munká-

soknak sokban jogos kívánságai kielégítést nyerjenek, ám más részről a munkaadók zaklatását és indokolatlan megterhelését sem téveszti szem elől.

A nemzetiségi osztály, míg egy részről külföldre szakadt honfitársainkat igyekszik a hazának megtartani és segíyezni, addig másrészt a nemzetiségi izgatók munkáját ellensúlyozza, s az egyenletlenség helyett a kölcsönös bizalmat igyekszik felbrazsíteni és megerősíteni. A sajtóosztály végül a külföld nagyobb lapjaival tart fenn összeköttetést, hogy hazai viszonyainkról azokat az igazsághoz híven tájékoztassa.

És a Nemzeti Szövetség e hatalmas munkák végrehajtására kíván-e tagjaitól valami nagyobb pézázdot? Nem. Nem pedig azért, mert egész helyesen abból indul ki, hogy alig számbavehető anyagi áldozattal (rendes tagsági díj 50 kr egy évre) a társadalom legszélsőbb rétegeit is képes megnyerni nagy nemzeti érdeket képező feladatainak.

Ezt a nagyfontosságú czélt az O. N. Sz. különösebben a decentralizáció útján, t. i. a vidéki szövetségek szervezésével tartja elérhetőnek. Az alapszabályok szerint ugyanis mindenütt, ahol nagyközségben 50 és kis-községben 20 tagja van a szövetségnek, vidéki szövetség alakulhat, mely szerves egészet képez a központtal. E vidéki szövetségek értesítései által a központ mindig tájékozottva lehet az egész ország társadalmi, munkásügyi és nemzetiségi viszonyairól, úgy, hogy valamely baj meggatlására mindig idejekorán léphet közbe, vagy utmutatást nyújthat az illetékes tényezőknek az orvoslás módjaira.

A vidéki szövetségek megalakítása rendkívül meg van könnyítve, mert hisz minden városban van olyan önzetlen lelkes hazafi, aki vesz magának annyi fáradságot, hogy fölír a központhoz (VII. Akácfa-uteza 32.) s bejelenti azokat a férfiakat, akik hajandók a szervező bizottságot megalakítani. A központ szívesen küld gyűjtő-ívet, mely a szervező bizottsági tagok között szétosztatván, a

bru alig volt elképzelhető, hogy az akarat apostola valaha arra határozza el magát, hogy csak egyetlen atomot abból az anyagból beleheljen.

Beezeg Baudelaire és Theophile Gautier nem sokáig ingadoztak. Mindketten az új, szokatlan érzések után való vagy rabjai voltak s mindkettőjük megőrizte a hasis-mámor extázisa közepette is a művészi megfigyelő hideg nyugalomát. Baudelaire „Paradis artificielje“ az opium-mámor szülte jelenségek pontos leírása. Bármily esábitó is volt az alkalom, hogy ebbe a keretbe mindenféle, a jzán lelkiállapot eszmekörén kívül eső hihetetlen szenzációkat leszorítson, ő sokkal előbbre tartotta a művészi czélt, sem hogy haszontalan cikornyákkal művének bár extravagáns, de kétségtelen harmonikus stílusát elrontotta volna. A Baudelaire víziói, az opium-hallucináció jellemző tulajdonságainak hű másolatát adják.

A mámor extázisában a tér, idő és anyag gigantikus méreteket öltenek. Az egyén megmarad ugyanannak, ami józan állapotban, csak hogy idegei sokkal, de sokkal fogékonyabbá válnak a külvilág jelenségei iránt. A környezet, melynek körvonalai néhány perczel előbb tisztán kivehetők voltak, lassan-lassan nagyobb kört foglal el s egyre bujább, ragyogóbb színpompát ölt magára. Egy gyakorlatlan kéz megpendíti a gitárt:

a hasis-szívó az angyalok kórusát véli hallani. A libegő gázláng mesés, ragyogó fényáradatként borítja be a szemhatár koloszalis perspektíváját. A szoba falai elvesztik szilárdságukat s szétfeszülő kekes fellegtorlaszokká válnak, melynek homályából fantasztikus alakzatok válnak ki és suhannak el a hallucináló szemei előtt. De jaj, ha egy kellemetlen érzéki benyomás közbelép, mert ennek bántó volta százszoros arányokban zavarja meg a tulságózott emét. Könnyen megtörténetik, hogy a kéjes álmodozás helyett gyöttrő lidércnyomás nehezedik lelkére s valami határozatlan rettenetes hideg verejtékecspepekkel borítja el izzó homlokát.

Baudelaire gyorsan felismerte az opium-elvezés romboló hatását, s Gautier állítása szerint nem tulságosan gyakran tett kirándulásokat a mesterséges paradicsom homába. Művészi előkelő természetének különben sem igen felelt meg ez a „gyógyszertárban vásárolható boldogság“ s a kijózanodás perczében érzett undor megvédte őt a hasis mértékeltelen élvezetétől.

Quinceynek, a híres hellenista „Egy opium-evő vallomása“ című könyve nagy hatást gyakorolt rá. Ebben le vannak írva az opiummámor egyes fázisai, küzdelmei, szünetei, visszaesései, gyönyörei és szenvedései. Quincey a napi adag állandó gyarapítása

által annyira jutott, hogy hetvenöt éves korában egyszerre 80.000 cseppet, azaz több mint egy fellitert volt képes bevenni. Emellett egész életét munkában töltötte el s tudományos művein egyáltalában nem látszik meg, mily nagy mértékben hódolt „fekete barátjának“, az opiumnak. Igazi himnusz az, amit ez a komoly tudós az opiumról ír:

„Hogy fájdalmaim megenyhültek, csak csekélység volt előttem: ez a negatív hatás teljesen eltűnt azoknak a pozitív hatásoknak ereje előtt, melyeket megismertem. Megtaláltam minden emberi fájdalom vigasztát, minden emberi boldogság titkát. Amín a bölcsék évezredek óta hiába törték fejüket, én egy percz alatt föltaláltam: a legnagyobb gyönyört, amit palackba zárva magunkkal hordhatunk, s az üdvességet, amit hordókban lehet szállítani. Ha azonban így beszelek, az olvasó bizonyára azt gondolja, hogy rá akarom szedni. Aki csak egyszer is megkóstolta ezt a csodás italt, belátja, mily dőre feltevés ez . . . Oh opium, te igazságos, te szelid, te hatalmas! Áraszd el marasztoddal a szegény és gazdag szívet egyaránt, hegeszd be az örökké vérző sebeket, felejtesd el a nyomorulttal a nyomorát, a büszkével oktan gögjét, az erényvel üldözöttségét s a hívóval kísértéseit. Te a sötétség méhéből, az agy képzeletéből szobro-

megalakuláshoz szükséges tagok rövidesen összegyűjthetők. Elnököt saját hatáskörükben választhatnak s az alakuláson a központ is képviselteti magát. Ily vidéki szövetségek alakultak eddig Aradon, Szerencsen, Brassóban, és külföldön Bécsben. A most folyó lázas szervezkedés következtében öszre már 9–10 vidéki szövetség megalakulása van bejelentve.

Ime, ez vázlatosan az Országos Nemzeti Szövetség célja és működési terve, melyet minden hazafi csakis magasztosnak, lélekemelőnek és a hazára nézve üdvösnek tarthat. Évtizedek szomorú tapasztalatai voltak szükségesek ahhoz, hogy ily nagyarányú liga megalakuljon, s eredményes működésben bizalmat helyezzünk, mert hazánk legjobbjai álltak elére.

A nemzeti közszellem újászületését és megerősödését, a fajszertet hatalmas megnövekedését s a már türethetlenné vált társadalmi ellentétek elsímitását és kiegyenlítését reméljük és várjuk mi az Országos Nemzeti Szövetségtől.

Katona Béla.

Levelezés.

Az alsófehérmegyei orvos- és gyógyszerész-egylet vándorgyűlése Abrudbányán és kirándulása.

Az alsófehérmegyei orvos- és gyógyszerész-egylet f. év és hó 12-én tartotta vándorgyűlést Abrudbánya város dísztermében dr. Magyary Károly, megyénk derek és népszerű főorvosának elnöklése alatt. A szép társaság megelőző nap este érkezett meg; mint Abrudbánya város vendégeit Boér Béla polgármester fogadta és szívélyesen üdvözölte a Danciu háza előtt. Az elszállásolás után a vöröskereszt-egylet abrudbányai fiókja által dr. Nagy Karolyné elnöklő kedves és bámulatosan figyelmes vezetése alatt rendezett nyári táncmulatságra gyűlt össze az igen szép közönség, mely a tudós doktorok gyűlésére is igen szíves készséggel és érdeklődéssel jelent meg. Ott láttuk megyénk or-

vosai és gyógyszerészeinek nagyobb részét és egy igen elegáns, diszes hölgy- és férfiközönséget. A hölgyek közül: az orvos- és gyógyszerész-egylet elnökének nejét és leányát, Török Bertalanét, özv. Józsanét, Boér polgármester nejét leányaival, dr. Nagy Károlynét, dr. Török Gábornét, dr. Bikfalvynét, Képes Ferencznét és leányát, Mózes Mihály-nét, Székely Jánosnét, Persiánét stb. stb. urhölgyeket. E diszes közönség nagy élvezettel hallgatta az elnöki megnyitót, mely érdekes történelmi visszapiantásaival a közegészségi viszonyokra, szellemességével és kitérő előadásával nem csak a szakértők, de a laikusok figyelmét is egész végig lekötötte s annak befejeztével taps és eljenzésre ragadta. Dr. Bikfalvi Károly, marosújvári banya-főorvos, „A hólyagos himlőnek a vándor komédiások által való tenyésztéséről” tartott, saját élményei alapján, egy minden tekintetben jól sikerült s nagyon érdekes felolvasást, utána pedig dr. Reich Béla nagyenyedi orvos az „Első segély-nyújtásról”. Mindkettő megérdemelt és zajosan nyilvánított tetszésben részesült. Erre az elnök bezárta az igen érdekes gyűlést s melegen köszöntö meg Abrudbánya nemes városának a valóban minden ízében magyaros és szíves vendéglátását, amelyre Képes Ferencz, Abrudbánya derek városkapitánya, válaszolt, a város örömet fejezve ki, amiképpen egy ily derek egyletet a város falai között üdvözölhet s máskorra is igen szívesen hívott meg. A gyűlés szétoszlott, hogy a vendégszerető város által a „Detonata” vendéglő nagy és diszes termében rendezett díszebédre gyűljön össze, amelyen a szép és diszes hölgyközönségen kívül ott láttuk Abrudbánya város intelligenciájának nagy részét. A jó kedvet fokozta a jó étel és ital, jó zene és nagyon jól sikerült tósztok, s Verespatak bírája, az irigységtől eltelve, éppen jókor szólalt fel, hogy a programban Verespatak meglátogatása is fel van véve, tehát ideje volna készülni, mert ha nem — hát bizony a program e részéből semmi sem lesz. A társaság tehát kocsikra kerekedett

és hosszú menetben Verespatakra kocsikázott, ahol megszemlélte a róm. katolikusoknak diszes freskókkal ékített szép templomát, s „biztos távolságból” (mert közelről nem volt idő) a Csetatyét, mely után a község által adott s Ááron Bálintné urnő dicsőségére valló jó uzsonnához ült a verespataki jó ismerősök nagy társaságával. Török Bertalané nagysága szép szavakban köszöntö meg a község szíves vendéglátását s a jó kedv és kedélyesen elköltött uzsonna után kocsikra kerekedett a szép társaság s visszament Abrudbányára.

Másnap a „Detonátát” nezte meg a nagy társaság, hol annak világraszóló érdekessége, a vendégek jó kedve, a gazdag lakoma, a jó zene, tüzes táncz a kedves, bajos hölgyek által még nagyobb lett s csak az esti órák bekövetkezte vetett végett a ritka kedélyes mulatságnak, amidőn a társaság Abrudbányára visszatért.

Mielőtt bezárnám referadámot, nem mulaszthatom el megemlekezni Török Bertalan orsz. képviselő urról, a mi régi jó barátunkról, ki az ő ismert kedves modorával bennünket újból lekötelezett, továbbá kedves vendég hölgyeink mindegyikéről, kik újból is bebizonyították, amit már nagyon rég tudunk: Alsófehérmegye derek hölgyeinek kerek e világban nincs párja.

r. l.

A zalathnai kőfaragó- és kőcsiszoló ipariskola kirándulása.

Érdekes és tanulságos kirándulást rendezett a zalathnai kőfaragó és kőcsiszoló ipariskola tanuló ifjusága, élen a tanári karal. Folyó hó 9-én, penteken indult el a társaság — 30 növendék Csanky József szakiskolai igazgató, Spallher József, Gál Viktor, Knopp Venczel szakiskolai tanárok, Váczy és Pongrácz művezetők vezetése mellett, s mint vendégek: Páll Lajos, Páll Gábor és Tóth Ernő tanárjelölt — Abrudbányára. Másnap reggel a város megszemlélése után tovább ment a társaság Verespatakra.

kat és templomokat teremtesz, szebbeket és művészebbeket, mint Phidias és Praxiteles alkotásai, s az álmok zavaros honából rég eltemetett szépségek vonásait idézed föl. Egyedül te nyújtod az emberiségnek a feledést és csupán a te kezeidben van a paradicsom kulcsa, oh igazságos, szelíd és hatalmas opium” . . .

Baudelaire és Musset lefordítottak egyes töredékeket Quincey könyvéből. Keves ön-életírás mulja fölül érdekesség dolgában a Quincey ifju korának történetét. Tizenhat éves korában megszökött szülővárosából, hogy gyámjának szigorúsága és az iskolai fegyelme alól kivonja magát. Óriási nélkülözések vártak rá. A gyöngének, tapasztalatlanoknak és gyámoltalannak London csak olyan pusztá, kietlen sivatag, mint akár a Szahara. Ez az óriási háztenger temérdek iszapot rejt magában, mely bűzös párájával mindenüvé behat, ahol a szegénység tanyázik s a bűnbe, a nyomorba vonzza a szerencsetlen éhezöket.

Ahol a legtöbb pénz fordul meg, ahová mesés világok gazdagságait rakják ki távolból jövő hajórajok, az utcákon kóbor kutyákként bolyonganak az ehezök csapatai s éjjelenként a lakástalanok ezrivel keresnek hajlékot a rakpartok és kikötők kölépésőin. Ezek közé tartozott Quincey. Egyetlen társa a nyomorban egy fiatal hülye

leány volt, akivel együtt keresték utcáról utcára az eldobott hulladékokat.

A nyomor ily korai megismerése rányomja bélyegét az áldozat lelkületére s fejlődő idegrendszere soha sem heveri ki az átélt szenvedések rombolását. Quincey lenye se vetkezte le soha a megpróbáltatás éveit alatt természetévé vált félenkséget, izgatottságot, gyanakodást.

Később azonban kibékült családjával s megházasodván, boldog családi életet él. Mint egy hű vigasztaló, gyámolító házi barát, ugy szegődött társaul az opium. Megromlott idegrendszere követelte a mindennapi dózist, mely aztán napról-napra növekedett is. Hogy mit nyújtott neki az opium, azt művének egy fentebb közölt töredéke elég ékesszólóan mondja el.

De nem mindenki élvezheti ilyen zavartalanul a fekete barátúó kegyeit. Arra a szegény francia katonára gondolok, akinek tragédiáját Boissere könyvének utolsó novellájában az „Un ame”-ban (Egy lélek) találom. Elment meghódítani Tonkingot s az opium meghódította őt. Kezdetben büntették, bezárták, koplattatták, csakhogy szakítson átkos szenvedélyével. Végre megszökik a francia zászló alól, át a kínaiak táborába, hol zavartalanul élvezheti összes vágyainak tárgyát: az opiumot. Mindaz a megaláztatás, amit rája szórnak, érzéketlenül hagyja, beteg

szenvedélye széttepte múltjának és jelenének összekötő fonálait s óamba elrompultságban tengeti életét. Mikor azonban a döntő csatába indul, a tavolból fülebe esendül a Marseillaise dallama. ismerős öltözetű katonákat lát szemberohanni, hallja az édes franczianyelvű vezényszót: ekkor egyszerre feleled, az agyát borító mánor gőze szétfoszlik s csak egyetlen vágy él meg szívében, hogy francia fegyver ölje meg.

Óhajtsa megvalósul. Elfogják s mint szökevényt halálra ítélik. Kint a vesztőhelyen, a sáncz mellett még egyszer kezébe veszi az opiumpipát és színi kezd. De a halál küszöbén elhagyja egyetlen barátja, az opium. A füstkarikák közül nem bontakozik ki az a színes, fantasztikus világ, mely lüvös hatalmával egész életen át elvarázsolta s a szerencsetlen katona, ki igazán életét, véré, becsületét dobta a telhetetlen színiusz lábai elé — most, hogy leginkább óhajta a mesterséges paradicsom malasztját, eretnekként hal meg . . .

Oh hatalmas, szelíd opium, ezzel az áldozattal szemben nem valál te igazságot. Meggyötörted, megkínóztad egy életen át s a halál pillanatában hűtlen szeretőként elhagytad. Mi irt volna rólad ő, ha nem csak a Chassepot-fegyvert, hanem a tollat is kezelni tudja?

Utközben megnéztük a „Gura rosi“-nal levő kincstári zúzdát, hol a vezetőség szíves előzékenységgel kalauzolta a társaságot. Innen bementünk Verespatakra, hol Jánky Kálmán községi előljáró ur volt szíves kalauzunk. Kellemes ebéd után a nagyszerű Csetátyát néztük meg, melynek egyes részeit éppen robbantották. Szomorú dolog, hogy a természetnek ez a nagyszerű szépsége, mit koszorus költőnk oly szépen ír le a „Szegény gazdagok“-ban, egy pár évtized után el fog enyészni.

Verespatak megsejtelése után vasárnap reggel a „Detonata“-hoz mentünk ki. A kies Erdély ezer meg ezer természeti szépsége közt a Detonata bazaltoszlopai a legmegragadóbbak. Kellemes pihenő helyül szolgált az aljában levő menház. Aki imádkozni akar megtanulni, s messze találja a tengert, menjen a Detonata tetejére.

Majd a vulkoi és botesi aranybányákat szemlélte meg a társaság, hol Szlujka J. bányagazgató ur előzékenysége kötelezte le a társaságot.

Kellemes pihenő után, megtörve bár, de fogya nem, tért vissza a kis, de lelkes csapat Zalathnára, gazdagodva tapasztalatban.

Bizonyára mindnyájunknak egyik legkedvesebb emléke lesz a kirándulás, s az a pár nap emlékezetében örökre megmarad.

T. E.

Vegyes hírek.

— **Majláth Gusztáv gróf** erdélyi r. k. püspök letette a püspöki esküjét Ő Felsege előtt Bécsben, mely alkalomra dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter is felutazott. A cum jure successionis kinevezett püspök ezután jogainak teljes birtokában fogja nehéz kötelességeit teljesíteni. Ohajtjuk, hogy mielőbb alkalmat vehessen magának nagy egyházmegyéje és a különleges, az erdélyrészi viszonyoknak személyes tapasztalás útján való megismerésére és bölcs mérlegelésére, melyre boldogult elődei, de különösen a fényes emlékü Haynald Lajos és Fogarasi Mihály hazafias és tapintatos példái legjobb utmutatóul szolgálhatnak az erdélyi részek történelmének gazdag tanulmányai mellett.

— **Előléptetés a gyulafehérvári székes káptalanban.** Ő Felsege Fábián Sándor olvasó kanonoknak a nagyprépostságra, és dr. Ujfalusi (Tódor) József éneklő kanonoknak az olvasó kanonokságra való fokozatos előléptetését jóváhagyván, az ekként megüresedett éneklő kanonokságot Imecs Fülöp Jakó esperes-kanonok és gyulafehérvári plebánusnak méltóztatott adományozni Bécsben folyó évi június hó 25-én kelt elhatározásával, mihez őszinte örömmel gratulálunk!

— **Krisztinkovics Ede** oszt. tanácsos a földmívelési minisztériumban f. hó 15-én Enyedre érkezett, a mezőrendőri törvény végrehajtásának gyakorlati eredményeit megvizsgálni a vármegyénél, a nagyenyedi j. főszolgabirónál és a városi tanácsnál. Beható vizsgálatait a vidéken és Abrudbánya városban is folytatja.

— **Az alsófehérvármegyei orvos- és gyógyszerész-egylet** tagjai a folyó hó 12-én tartott közgyűlés alkalmával Abrudbánya város vendégei lévén, valóban igen kedves, lekötő vendégszerzetben részesültek. A valóban szépen fejlődő város megtekintése közben nem is fukarkodtak az el-

ismerés igaz szavaival. Az aranybeváltó hivatal megtekintése után az új kórházat, az iskolát, városházat s végül az óvodát tekintették meg. Gyönyörűség volt látni s hallgatni azt a piros pozsgás, eleven gyermekcsoportot, mely Boros Juliska fiatal, kedves óvónő vezényszavára énekelt, szavalt, párbeszédet adott elő vidáman, bátran, mintaszerűen. Ha így tudnának bánni az elemi iskolákban is mindenütt a gyermekekkel, mennyivel több haladást lehetne tapasztalni!

— **Választmányi ülés.** Az alsófehérvármegyei gazdasági egyesület folyó hó 18-án (vasárnap) a vármegyeház kis üléstermében délelőtt 11 órakor választmányi ülést tart.

— **Párbaj.** Veres kardpárbaj folyt le e hó 15-én Nagy-Enyeden a honvéd-laktanya vívótermében. V. és F. marosújvári jogászok mérték össze erejüket megfelelő segédlet jelenlétében. A párbajban F. oly vágást kapott jobb karjára, hogy a megyei kórházba kellett szállítani, hol kelio gondozásban részesítették ugyan, azonban aligha nem marad egész életére karjával nyomoréknak.

— **Mulatság.** A nagyenyedi általános ipartestület ez év augusztus hó 1-én saját pénztára javára zártkörű nyári táncmulatságot rendez a sétatéri fedett helyiségben. E szép sikerűnek ígérkező mulatságra már most eleve felhívjuk közönségünk figyelmét.

— **Filokszera.** Alsófehérvármegye Alsó-Orbó község szőlőiben a filokszera jelenlétét Dezső Miklós kerületi felügyelő megállapította, s ezért nevezett község szőlőinek zár alá vétele iránt az intézkedések megtétele most van folyamatban.

— **Magyarigeni járás** Trimpoel községben a szarvasmarhák között a száj- és körömfájás, Magyar-Igen községben a sertések között a sertésvész lépett fel.

— **Gyilkosság.** Figlea Kelemen, Popá Gligor és Toma Szimion remetei legyenek folyó hó 12-én egy asszony miatt keletkezett szerelmi boszúból Remete községben Sós Juon gyertyamosi lakost megtámadták és botlításokkal agyonverték. Előbb nevezett két tettet a csendőrség elfogta, utóbbi megszökött, de elfogatására a csendőrség a legmesszebb menő intézkedéseket megtette.

— **Értesítés.** A királyhalmi, vadászerdei, lipitújvári és görgényzentimrei m. kir. erdőőri szakiskolákba, melyeknek tanfolyama két évre terjed, részint állami ellátás mellett, részint saját költségén több tanuló fog felvetetni az 1897/98-ik évre. Erről azzal értesítettnek az érdekeltek, hogy e tárgyban bővebb felvilágosítást nyerhetnek a városi tanácsnál, hol a pályázati hirdetmény is betekinthező.

— **A talált pénz története.** A győri vásárra indult Tolnai József Füssről (Komárommegye) csikót venni. A mint gyalogszerrel ment a poros országúton, egyszerre csak valami hirtelen megállította csendes ballagásában. Egy bugyillaris feküdt a rögök között. Kinyitotta a talált portékát és 20 db ezüst frt ragyogott az erősen sütő napsugarakban. Tolnai rövidke köszönetet rebegett a véletlennek, mely emigy husz kemény forinttal gyarapította csekély tőkéjét. Még utközben talált egy kedvére való csikóra, meg is vette s menten kifizette az árát, aztán nyugodt lelkiismerettel indult hazafelé. Alig ért ki a községből, csendőrök fogták közre és nyomban be is zárták a község börtönébe. A talált pénz mind hamis volt; azzal gyanúsították tehát, hogy ő maga volt azoknak

gyártója. Teljes 3 hónapig volt vizsgálati fogságban a szerencsétlen ember, míg végre ártatlansága kiderült és a napokban szabadon bocsátották.

— **Apáczák az egyetemen.** A budapesti tudományegyetem tavaly megnyitott a női hallgatók előtt. A múlt évben azonban mindössze öt hölgy hallgatója volt az egyetemnek. A szeptemberi új iskolai évben számuk növekedni fog és pedig első sorban a tanítással foglalkozó apáczarendek tagjaival. Eddig a budapesti „Sacré coeur“, az angol kisasszonyok és a szürke nénék tanítórendje határozta el, hogy két-két tagját felsőbb kiképzetés végett a tudományegyetemre járattja. Az apáczák a bölcsészeti kar hallgatói lesznek.

— **Európa lakosságának szaporodása.** A párisi „L'Événement“ minapi számában érdekes kis statisztikai kimutatást közöl Európa fővárosai lakosságának szaporodásáról; ebből a statisztikából megtudjuk, hogy Európában — e században — a lakosság megkétszereződött: Amsterdamban, Birminghamban, Brüsszelben, Manchesterben és Rómában; megháromszorosodott: Koppenhágában és Marseilleben; megnégyszereződött: Prágában, Lyonban, Sz.-Peterváron, Párisban és Londonban; megötszörösödött: Drezdában, Kölnben, Boroszlóban, Hamburgban és Bécsben; meghatszorosodott: Leedsben Liverpoolban és Varsóban; meghétszereződött: Skiefieldben és Glasgowban; megnyolcszorosodott: Münchenben — és csak három városban -- megkilencszereződött: u. m. Berlinben, Lipsében és Budapestben. Ebből láthatjuk, hogy fővárosunk ha másban nem, legalább e tekintetben első sorban áll Európa fővárosai között.

Meteorológiai jelentés jul. 14-től jul. 17-ig.

Nap	Óra	Lég-nyomás 700+	Hő	Szél iránya és erő- sége	Bor- lat	Csapadék	Hő napi max. min.
7	59.8	+18.2	S ₂	1	—	—	
14	2	56.1	+26.8	SE ₁	3 ● ny.	+28.7 +15.7	
	9	56.1	+20.4	—	10 ● 11.2		
	7	56.8	+19.0	S ₂	5	—	
15	2	58.0	+23.2	N ₂	7	—	+26.0 +13.6
	9	58.4	+16.8	—	1	—	
	7	57.9	+17.8	W ₁	7 ● ny.		
16	2	56.5	+19.6	NW ₂	10 ● 1.2	+21.9 +15.8	
	9	54.8	+17.4	—	9 ● 6.5		
	7	53.0	+17.7	—	10	—	
17	2						

Kilátás: Boros, esős idő

* A legnyomás tenger színére van átszámítva. — Hő C° fokokban. Szél iránya: N — észak, S — dél, E — kelet, W — nyugat. Szél erőssége — 1—10 íz. Borlat fok — 1—10-ig. Csapadék mennyisége milli-méterekben értendő. ● — eső, * — hó, ▲ — jég, Δ — dara.

Piaci árak.

Nagy- yed, 1897. július 15.			
Buza	legjobb	1	véka 1.20
	középszerű	1	1.05
Kétszeres	legjobb	1	véka 1.—
	középszerű	1	—93
Rozs	legjobb	1	—90
	középszerű	1	—85
Zab	legjobb	1	—70
	középszerű	1	—65
Kukorica	(tengeri)	1	—80
Burgonya	idei termés	1	—80

Széna legjobb	egy szekér	4 10
Szalma legjobb	"	2 50
Bikkfa 1 köbm. keresztirányú nélkül, 1 m. hosszú	"	3 50
Cserfa 1	"	2 50
Tölgyfa 1	"	3 50
Faszén kemény	egy hektoliter	1 80
Marhahús	1 kilogramm	— 40
Sertéshús	"	— 48
Szalonna	"	— 72
Disznózsír	"	— 80
Vörshagyma	"	—
Fokhagyma	"	—

C s a r n o k.

A győzelem.

— Irta: Sallak Róza. —
(Folytatás.)

Nyugodt volt ez, hisz nem tett semmi rosszat, nem érezte magát bűnösnek, sőt ép azt határozta el, hogy beszélni fog ezután férjével is. Jenő és a bátyja már üdvözöltek, Béla maradt utolsónak s akkor is olyan komolyan, olyan egészen más hangon, mint milyen hangon az este jó éjt kívánt, kérde:

— Hogyan van? látja, hogy nem oly tulajdonságos halvány, s örül nagyon, hogy olyan kellemesen töltötte az idejét; ideje is már, hogy valahára mosolyogni is lássa s azalatt, míg ezt mondá, egyebet gondolt: milyen különös, a férje gyöngéd szavára elhalványodik, remeg, s egy másodsor látott férfi ömlengései derűt varázsolnak arcára.

Nem tudott abból Lélia semmit, mit gondolt az elötte álló, csak a hang hidegsége szorította össze szívét, szép fejét hátra ejtve, s habár ült, olyan fáradtnak érezte magát, olyan jól esett a pamlag hátához dőlni. Béla nem is tudta, mit mondott, nem is hallgatta meg; majdnem bosszusan fordult el, ugy-e? — első szavánál rosszul lesz a nő, s felre húzódott messze tőle, ellenkező irányban egészen.

Lenkeynek elfelejtett kezét adni . . . elfelejtett? . . . vagy nem akarta? . . . ki tudná! Az ifjunak szeméi szikrákat hánytak, aztán felre ment ő is. Ide hozták fel a reggelit, kis asztalkákön nagy ezüst tálcán csészék, egymáson talak, többféle sültékkel, gyümölcs, tésták képezék a menüt.

Jenő segítette Léliának a thea elkészítésében, meggyújtotta a szeszt, föléje helyezte a gyorsfőzőt s amíg a víz forrt, amíg elkészült az illatos thea, s amíg a nő kitöltögette csészékbe a párolgó levelet: egy perczig sem hallgatott a fiatal ember, elmondta, hogyan aludt először e helyen, mily felséges volt a reggel.

— Na igaz! el ne feledjük, — szólott oda Belához — mondtatok-e már Léliának, hogy Anka itt van? . . . hangja suttogóvá, titkolózóvá vált.

Béla nemet intett.

— Szabad nekem? megengeded? Legyek én az első, aki ezt a hírt megmondom neki — s Béla megint bolintott a fejével.

— Tedd Jenő.

Szerette a nyílt, vig fiút, ki örökösen kalandokon töré fejét, de soha senkinek sem ártott vele.

— Ne izgasd fel magad, kis Lia, valami örömdetést hallasz. . . .

Nagy, bátyadt szeméit reá szegte a grófné, minden kíváncsiság, minden érdekltség nélkül.

— Kedvenczed, Ankát, magunkkal hoztuk — s mikor látta, hogy a nő csak alig mosolyog, nem ugrik fel, nem tapsol, mint azt otthon bármily esekélyesre tevé, kissé kedvetlenül folytatá: Mintha megváltoztál volna Lia.

Béla szólta, hogy palástolja neje zavarát.
— Lélia gyengélkedő s nem érzi jól magát. S erre aztán megnyugodott Jenő.

— Az már más, ez az én hőbortos fejem nem tudja az effélet észrevenni.

— Hát tudod-e? — hogy ne felejtsem el — a két Geceze-leány Bánfalván van; csak azért mondom most el, hogy lásd, minő ostoba vagyok én néha, anyjkkal vannak ott, a vén asszony fejébe vette, hogy én legyek a veje, azóta, kérlek, nyugtom sincs, úgy udvarol nekem Geceze Sára . . . Na az igaz, ha elvenném, lenne annyi hasznom, hogy egyik felcipőjével megindulhatnánk kéjutazásra a tengeren. Matildnak valami egyszerű falusi pap udvarol, ha jól tudom, ott Gecefalván; amint hallom, a lány nem akar másról tudni, azért hordja az anyja, hogy talán belé szeret valakibe. Anyád vár még vendégeket, az a szép fiatal özvegy báróné, hogy is hívják? Arthur segíts!

— Ptaune.

— Ptaune, Ptaune. Alig tudom e-t a nevet megtanulni; no ne vess most Lia, Ptauné Lenkeyhez köti magát, még ezen a télen, meglásd, az öreg hiszi magáról, hogy hódító, tehát a nyáron ő is Bánfalván lesz, oh, és még sokan a nagy vadászatok alkalmával; átjövünk ide hozzátok is. A vadászatról jut eszembe, pedig jó lesz elvégezni, egy kis dolgom, holmi levelezéseim vannak, tehát ma reggel, amint tudod is, rókavadászatra indulánk.

— S te szépen elmaradtál — mondá Arthur.

— Ne szólj bele. Róka nem akadt; mig ti Belával bevettétek magatokat az erdőbe, én megpillantám az erdészlakot. Na tudod, mindjárt az jutott eszembe, van-e leány, öreg vagy fiatal? nős vagy nőtlen az ember, ki ott lakik. Nagyon egyszerű lett volna megtudnom, ha megkérdem Bélát, de én szeretek magam végére járni mindennek.

— Ezt tudjuk, mosolygott Arthur.

— Megint zavarsz? . . . Korán volt még, tehát meglathatom, ki jön ki és be a házból. A sürt levelek jó helyet nyújtottak, lesben voltam én is; igaz, nem róka-lesben, de azt még megkapjuk. Jól láttam rejtekhelemből, a nélkül, hogy engem valaki észrevett volna; nem soká kellett várnom. Ugy látszik, az épület két részre volt osztva; az egyik ajtó felnyílt s fiatal, magas, barna, jóképű ember lépett ki erdési egyenruhában, vállán puská; elhaladt mellettem, de nem vett észre. Tehát már megtudtam, hogy az erdész ifju ember.

— Csalódló — mondá Béla.

— Várd sorát.

— Tudom.

— Van-e még valaki a házban, vagy ő lakik egyedül? hogyan tudhatnám meg? — gondoltam, s amikor legjobban el vagyok keseredve, kilép a másik részéből a laknak egy öreg, zöldhajtókás kabátu ember, s leül a padra, a ház oldala mellé; befelé beszélt valakivel. Üde női hang felelt. Oh, Lia! a szívem most is remeg, itt hát a kaland.

— Az öregnek lánya van, de milyen! — ugy-e, Béla?

— Szép, derék lányka, öreg atyja gondozója.

— S a bátyjaé.

— Oh nem, az a vőlegénye.

— Vőlegénye? . . . — nyúlt meg Jenő arca — tehát itt az erdőben is tudnak a lányok vőlegényre szert fenni? Olyan nevetésnek nézett ki, olyan felsültnek, hogy valamennyien jóízűen nevettek fölötte; még

Lélia is mosolygott, finom kezét végig húzta az ifju arcán.

— Oh, te bohó.

— Annál jobb, egy kis tréfa nem árt. Oda mentem vizet kérni, korán volt; azok néztek, hol szomjazhattam így meg. Az igazat megvallva, nehezen is ment le, no de a reggeli vizivás egészséges — gondoltam magamban. A kicsike nagyon — nagyon megnézett, tetszett neki a szép, szőke bajuszom bizonynyal.

— Ne hidd! — nevetett Béla, nagyon szereti a vőlegényét.

— Irigylésre méltó vőlegényből irigylésre méltóbb férj válik — jegyzé meg Lenkey gunyosan.

Ugy volt ez mondva, hogy megértsék, s Béla nem tartotta érdemesnek számba venni. Arthur kardjára akart csapni, de Jenő lassan, észrevétlenül lefogta kezét.

— Ne izetlenkedj, Róbert, mert mindjárt mondok valamit, ne rontsd össze a regényemet.

— Befelezed hamar?

— Várd sorát! A kicsike utazik, a kis tanuló fivérét hozza haza Pestről; no, mit gondolsz, hogyan teszek?

— Vele mégysz te is.

— Eltaláltad, feltékenynyé lesz téve a vőlegény, s csak annál inkább sietni fog elvenni; elősegitem a boldogságukat.

— Csak ügyelj, nem lehet minden emberrel tréfálni — veté ellen Béla.

— Az igaz — hangzott Lenkey szava az előbbinél találóbban.

— Bizd reám sógor! — igyekezett Róbert szavát tulkiáltani Jenő — de most ezuttal ezt lehetetlen volt nem hallani; aztán egy percz alatt uralkodott magán, de kiment. Róbert gunyos mosolygása kísérte. Jenő végre karon fogta ezt, s a terem ellenkező ajtaján kivonta magával.

— Te bele akarsz kötni Dobayba?

— Eltaláltad.

— Bolond vagy?

— Örült, inkább azt mondd.

— Eredj. Feküdj le, erős lehetett a theád, ha fejed tisztul, beszéllek veled.

Róbert megfogadta a szót.

A visszatérő Jenő senkit sem talált a pavillonban, kapta a szögletbe állított kardját, felköté, csákóját fölesapta, s önelégülten nézte végig a tükörfalon magát, míg csak kiment.

Keresztülment a parkon, vissza az erdei uton, az erdészlak felé.

Ha meglepetést akart, szerzett. A szép Berger Zsófia elpirult, amint jönni látta a reggel látott tisztet.

A lány egyedül volt, anyja halála óta a ház fentartója, az ebédet már megfőlte, az asztal fel volt terítve, s várta haza apját és jegyesét.

A kis cseléd vizért ment a forráshoz, nem zavarta senki Jenőt, nem tudta, mivel indokolja ittlétét. Olyan tiszta, olyan szűzies volt a leány, tekintete ment a városi lányok szenvelgő mit sem tudásától.

Tudta a lány, hogy a kastélyból jött az ifju, s csak azon csodálkozott, ha kell valami, ha izentek valamit, miért nem jött valamelyik inas; aztán bevezette Jenőt, bár ez eléggé szabadkozott, hogy jobb idekint, s volt alkalma, volt ideje szemügyre venni a házat, illetve azt a két-három szobát; aztán csak a leányra tévedt tekintete megint. A terített asztalon igazított egyet-mást még mindig. Sugár, karsu leány volt, vastag fonatokba lógott aranyárga haja; bőre az

igaz gyöngy átlátszóságával birt, s nagy ragyogó szemei feketék voltak, csillogók.

Az ilyen szerény hajlékban is nőhet fel ilyen szép virág? pedig nem ment a dolgotól, mint a nagyuri lányok; s milyen gyöngéd mégis.

— Atyámat, vagy Molnart keresi a gróf ur? — szolt végre csengő, érczes hangon, kimutatva szép fogsorát — azonnal jöhetnek, de ha nekem megmondja a gróf, mi járatban van, majd én is megmondom a hazajövőnek.

— Majd várok, kisasszony, ha megengedi, itt olyan jó hűvös van!

— Mondja csak, szereti az erdőt? — boldog itt, elzárva a világtól?

A leány csodálkozva nézett reá.

— Oh igen, nagyon, nagyon szeretem az erdőt, nem tudnám a városi zajt soha megszokni, nem is megyek sehova, egy évben kétszer Pestre: vinni és hozni az öcsémet, ki még kis fiú s ott tanul egy intézetben.

— S hogyan engedik ily nagy utra egyedül?

— Oh, nem szoktam egyedül menni, Molnár elkísér, s ott vár reám a nagynénem mindig.

Nem mondta a lány: „völegényem“. Vajon miért titkolta? Tehát kísérik; hogyan legyen akkor ő is ott? pedig élvezetes lett volna az az út. A lány okos.

— S az idén haza jött már a kis öcs? ... pedig a reggel halotta, amint a lány beszélt atyjával az utról.

— Oh nem! Holnap fogok utána menni; s a lány kinezett az erdei uton, nem jönnek-e még? ...

— Ma kesnek, vágják az erdőt; nagyon kell ügyelni, sok a tolvaj, a vadászó. Ma több dolgom volt, mint máskor, — teve hozzá gyermekes kedvességgel — viszek a nagynénémnek mindenfélét; az előbb éppen a gyümölcsösben voltam; be kell csomagolni azt az almát, körtét.

(Folytatása következik.)

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY, TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság.

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papíráru-gyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

1190 - 897. tkv.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság által, tekintettel arra, hogy a nagyenyedi kiségitő takarékpénztárnak Magyar József elleni végrehajtási ügyében 350 frt tőke, ennek 1893. évi április 15-ik napjától jóról 8% kamatai, 65 frt 24 kr már megállapított, valamint jelenlegi 6 frt és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett végrehajtást szennvedő Magyar József az ózdi 79. sz. tkvben A + 1, 3, 6-8-19, 21, 23, 24 r. sz. a. ingatlanokból jutalékára elrendelt s 1896 június 12-én megtartott árverés kori legelőbbet ígérő Vecsei Sari Magyar Józsefné a 620 frt 20 kr vételart be nem fizette s így az árverési feltételeknek eleget nem tett, a nagyenyedi kiségitő takarékpénztár kérelmére a végrehajtási törv. 185. §-a értelmében verő Vecsei Sari Magyar Józsefné terhére, amennyiben a befolyt 65 frt 60 kr bennapénz elvesztése s ennek az újabb vételárhoz csatolása kimondatik, a visszárverés a fenn kifizetett ingatlanokra 656 frt megállapított kiküldési árban elrendeltetett.

Az árverés 1897. évi augusztus hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor Ozd községben s azon értesítéssel fog megtartatni, hogy azon a korábbi verő részt nem vehet.

Árverezni szándékozók, végrehajtató kivételével, tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni.

Verő köteles a vételart az árverés jogerőre valta után 3 egyenlő részletben, 15, 30, 45 nap alatt, minden egyes vetelári részlet után az árverés napjától 6% kamatokkal együtt a nagyenyedi kir. adóhivatalnál mint letéti pénztárnál letétni.

Együttal kijelentetik, hogy ha korábbi verő Magyar Józsefné Vecsei Sari az új határnapot megelőzőleg az újabb költségek megfizetésén kívül a feltételeknek teljesesen eleget teend, az új árverés fel fog függesztetni. A bennapénz az utolsó részletbe fog beszámítatni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság mint telekkönyvi hatóságnál és Ozd község előljárási hivatalánál tekinthetők meg.

Az újból elrendelt árverés a fentirt tkvben följegyzetelni végre az árverési hirdetmény a végrehajtási törvény 176. §-a szerint egyszer közzétételre rendeltetik. A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság. Nagyenyeden, 1897. március 13-án.

Csernátóni Vajda Péter

Járásbíró.

1163 1-1

Sz. 1913 - 1897. tkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A vizaknai kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a nagyzebeni ált. tak. pénztár végrehajtónak képv. elve dr. Kabdebó Oszkár ügyvéd által Popovics Juon és Popovics Arna szül. Preda végrehajtást szennvedők elleni 200 frt tőke követelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári kir. törvényszék kezületében a vizaknai kir. járásbíró hatáskörében levő Vizakna város határában fekvő 1435 és 1410. sz. tkvben A + 1 és A + 1-4 r. sz. 425. 426. 2951, 3260 2, 3261, 4303, 6333 hr. sz. ingatlanokra az árverést 468 frtban ezennel megállapított kiküldési árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi szeptember hó 18-ik napjának d. e. 9 órája a keblti tkvi irodában leendő megtartása nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becserének 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-ez. 42 §-ában jelzett arfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-ez. 170 §-a értelmében a bennapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól Vizaknán, 1897. évi június hó 18-án.

Szám 878, 1021, 1022, 1023, 1024

II. 897.

Hirdetmény.

Alsófehér vármegye közigazgatási bizottsága folyó év június hó 9-én és július hó 14-én tartott üléseiben 862, 1042, 1043, 1045. és 1046. számok alatt hozott határozataival a következő munkálatokat engedélyezte:

1. A tövis-csaklya-alsógáldi törv. hat. közuton: Diomál Benedek és Alsó-Gáldon fennálló 3 hid helyreállítását 736 frt 16 kr.

2. A tövis-vizaknai törv. hat. közuton Vizaknán a Vizapatakon levő hid újból építését 2192 frt 87 kr.

3. A drassó-bervei törv. hat. közuton Vingárd községben a „Ripa“ árkon levő hid újból építését és a csatlakozó uttest helyre állítását 1345 frt 84 kr.

4. Az abrudbánya-verespataki törv. hat. közuton 2 hid, továbbá támfalak és zárgátok újból építését 7435 frt 08 kr.

5. A hegyaljai törv. hat. közuti sárdi szakasza kiépítését 3056 frt 92 kr költség-összeg erejéig.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1897. évi július 29-ik napjának d. e. 9, 10, 1/2 II, II, és 1/2 II óráiban a nagyenyedi m. kir. államépítészeti hivatal helyiségeiben tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyzési óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó 5%-nyi bennapénzzel ellátott zárt ajánlataikat minden munkára külön-külön boríték alatt a kifizető nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Kelt Nagy-Enyeden, 1897. július 14.

Albert Iván,

hiv. főnök.

1167 1-1

Több mint 50 év óta sikerrel használtatik!

az

ESZÉKI SPITZER-KENŐCS

és az

ESZÉKI SALVATOR-SZAPPAN.

Valódi minőségben

csakis, mint eddig, ezentul is

Eszéken, felsőváros

DIENES C. J.-féle

gyógyszertárban készül és megrendelhető.

Szeplőket és májfoltokat,

valamint az összes

bőrtisztálanságokat biztosan eltávolít.

1 tegely valódi Spitzer-kenőcs	35 kr.
1 üveg valódi Spitzer-mozsdóvíz	40 kr.
1 darab valódi Salvator szappan	50 kr.
1 doboz valódi lyoni rizspor 3 színben 50 kr és 1 frt.	
1 tegely kézpaszta	60 kr.

FIGYELMEZTETÉS!

Csak akkor valódi, ha a fenti törvényileg beigtatott védjeggyel el van látva, és kéri a t. közönség csakis **DIENES**-féle eszeki kenőcsöt és szappant kérni és elfogadni.

1086 11-12

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi ev. ref. Bethlen-főiskola nyilvános árverés útján eladja a muzsina-felenyed-nagyenyedi malomárok által táplált négy 3—3 kövű lisztelő malmot és egy pusztai malomhelyet, u. m.

1. A muzsinai határon levő „Sztítás malmot.”
2. A felenyedi határon levő u. n. „Mart alatti malmot.”
3. Felenyed községben levő u. n. „Papírmalmot.”
4. Nagy-Enyed város határán levő u. n. „Cseremalmot.”
5. Felenyed határán levő u. n. „Theka” malomhelyet, az egyes malmokhoz tartozó malomárokkal, gáttal, vízvezetővel, szóval az összes jogokkal és kötelezettségekkel együtt.

Az árverés f. évi július hó 27-én d. e. 11 órakor tartatik meg Nagy-Enyeden a főiskola jószágigazgatósági irodájában, hol a részletes feltételek korábban is a hivatalos órák alatt megtudhatók. Az árverés napjáig írásbeli ajánlatok is elfogadhatók. Nagy-Enyeden, 1897. június 22.

A Bethlen-főiskola
jogügyi és jószágigazgatósága.

1149 2—3

EGÉSZEN FRISSEN ÉRKEZETT.

Tisztelettel értesítjük az építető közönséget, vállalkozókat és hivatalokat, hogy bizományosunk **Bisztricsány Lajos** urhoz Nagy-Enyedre nagyobb mennyiségű

Roman és Portland czementet

küldtünk. A beocsini czement legjobbnak bizonyult minden gyártmány felett. Bizományosunk bármely állomásra a fentebbi beocsini gyártmányokból legolcsóbban szállít bármekkora mennyiséget.

Tisztelettel

BEOCSINI CZEMENT UNIÓ.

Nagyenyedi bizományosunk **Bisztricsány Lajos** ur **1 frton felüli vetemény- és virágmagvak rendelésénél 5%-ot visszafizet** a rendelőknek. A magvak jóságáról és frissességéről jót állunk.

Mauthner Ödön.

Korona-tyukszem- és szemölcs-tapaszt mindenkinek ajánlok. Egy doboz ára 30 kr. Biztos eredményről szavatolok, ellenben a pénzt teljesen visszaadom. **Friss caviárt, angolnát, pisztrángot, szárdiniát és orosz halakat** jutányosan ajánlok.

Wermorel javított permetezőkből már csak **3—4** darab van készletben, jósága felől bizonyosságot tesz, hogy 21 drb lett eddig eladva **jótállás mellett** ajánlom mindenkinek **15 frt 50 krért.**

Nemes aczélszákát ajánlok, szakértő gazdák által meg lettek próbálva; **ha nem jók, használat után teljes értékét visszaadom.**

Teljes tisztelettel

Bisztricsány Lajos.

1028 22—52

Friss székely túró és kaskavál mindig kapható.

STEARIN GYERTYA EGY CSOMAG 35 KRAJ CZÁR.

KITŰNŐ JÓ ÍZŰ CUBAKÁVÉ KILOJA 160. 2—210.

Zacherlin

hatása bámuatos! Felülmulhatatlanul öl!

biztosan és gyorsan mindennemű kártékony rovarokat, s ezért, mint a maga nemében a világon páratlan szer, híressé és milliók által keresetté lett. Ismertető jelei: 1. A lepecsételt üveg. 2. A „Zacherl” név.

Kapható a következő czégeknel:

Nagy-Enyeden: Bisztricsány Lajos.	Gyulafehérvárt: Fingerhut Jakab.	Abrudbánya: Molnár Árpád.
„ Cirner J. József.	„ Fröhlich Gyula.	Maros-Ujvár: Virág Tamás.
„ Winkler János	„ Jakabfy Albert.	„ Mendel Izidor.
Gyulafehérvárt: Marezell E. gyógyszerésznel.	„ Szentgyörgy Mór.	
	„ Wallentin L.	

1049 —10